

перетворень з відповідними помітними результатами та оновленим правовим полем, яке уможливить вирішення існуючих проблем.

Україні потрібен реальний новий економічний курс, адже тільки узгоджена національна модель регулювання як всієї економіки, так і фінансової системи зокрема, має бути не тільки створена, але й запроваджена. Адже модернізація національної фінансової системи є необхідною, але не достатньою умовою для переведення всієї економіки на нові «рейки». Тому створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці, є необхідною магістральною передумовою для розбудови повноцінного ринкового конкурентного середовища згідно із стандартами Європейського Союзу.

Список використаних джерел:

1. Барановський, О. На шляху до нової фінансової архітектури [Текст] / О. Барановський // Вісник Національного банку України. – 2010. – № 11. – С. 8–15.
2. Міщенко, В. І. Основні напрями забезпечення стабільності фінансового сектору України в контексті глобалізаційних процесів [Текст] / В. І. Міщенко, С. В. Міщенко // Фінанси України. – 2008. – № 5. – С. 56–70.

УДК 336.02

Ковальчук В.Г.,

*д.н.здерж.упр., доцент, завідувач кафедри економіки, менеджменту та бізнесу, Харківський навчально-науковий інститут
ДВНЗ «Університет банківської справи»*

Пучков Р.О.,

*магістр, Харківський навчально-науковий інститут
ДВНЗ «Університет банківської справи»*

**Економічна стратегія трансформаційних процесів в умовах фінансової
глобалізації**

Глобалізація міжнародного економічного і фінансового середовища розширює можливості фінансових спекулянтів щодо штучного створення світових кризових та шоків. Тому всі світові фінансові ринки сьогодні стають глобальними. Глобальними повинні бути, як податкові збори на зарубіжні валютні угоди, так і спекулятивні інвестиційні фонди. Якщо ж капіталісти всіх країн зможуть діяти в офшорних зонах поза звітністю, то національна економіка буде під загрозою. Сьогодні, глобалізація економіки торкається фінансової політики, держава покликана зменшувати фіскальні витрати, мінімізувати невизначеності у розвитку економіки. Стихійні сили ринку, особливо світового фінансового ринку, в умовах швидкої лібералізації породжують системний вакуум і явище неформальної інституціоналізації. Як результат останньої – поширення корупції та організованої злочинності. Фіскальна та монетарна політика мають бути підпорядковані політиці розвитку, а не навпаки, бо якщо буде навпаки – це шлях до валютної кризи. Валютна криза виникає в основному в результаті спекулятивних дій. Уряди держав при цьому повинні або змиритися із знеціненням своєї валюти, або підвищити облікову ставку, використати валютні резерви.

Банківська криза – це неспроможність національного банку виконати свої обов'язки перед клієнтами, які панікують. Це вимагає від уряду підтримання платіжної системи банку, адже зростання банківської кризи може перерости у фінансову та інфляційну кризи. Час виникнення банківської кризи, на відміну від валютної, визначити важко.

Глобальна фінансово-економічна криза виявила масштаби і глибину деструктивних деформацій у фінансовому секторі. Як показують дослідження, особливо яскравий прояв невідповідності між фінансовим і реальним секторами проявилася в країнах з розвиненою ринковою економікою. Зокрема, у Сполучених Штатах Америки за останні 50 років частка обробнопромисловості у ВВП скоротилася з 25% до 12%, а частка фінансового сектору зросла до 8,4% з 3,7%. При тому, що за цей самий період, частка

доходів фінансового сектору у загальній сумі доходів зросла удвічі – з 17% до 35% [1].

Незбалансованість між промисловим виробництвом та фінансовим сектором спостерігається і в країнах з трансформаційною економікою. Тому не є випадковістю, що більшість економічних криз, що відбулися за останні десятиріччя, починалися з фінансових потрясінь, а саме: банківських дефолтів, валютних криз, криз державного внутрішнього або зовнішнього боргу тощо. Не була винятком і світова фінансова криза 2007–2009рр., яка переросла у повномасштабну економічну кризу, що охопила майже 4/5 світової економіки.

Перед з перехідною економікою, постала проблема досягнення сталого економічного зростання та підвищення якості життя населення. Для вирішення даної проблеми необхідні відповідні заходи: 1) здійснення ефективної макроекономічної політики: на сьогодні, більшість країн світу визнали переваги макроекономічної стабільності, як необхідної умови економічного зростання; 2) виконання програми структурних реформ: у країнах з перехідною економікою продовжують виникати проблеми при проведенні структурної реформи та формуванні інститутів у різних сферах економіки; 3) реструктуризація підприємств: ефективним методом реструктуризації підприємств, поряд з ліквідацією прямого і опосередкованого субсидювання правил корпоративного управління, можуть бути заходи, спрямовані на створення конкурентного середовища та суворі бюджетні обмеження; 4) створення потужного фінансового сектора: для досягнення сталого економічного зростання важливе місце посідає розвиток потужного банківського сектору, який буде ефективно управляти національними заощадженнями та інвестиціями.

Забезпечення економічного розвитку в умовах фінансової глобалізації, що породжує нестабільне економічне середовище, вимагає узгодженого вирішення завдань формування технологічної, інституційної та організаційної структур, здатних об'єднати всі необхідні елементи в цілісні відтворювальні контури зростання сучасного технологічного укладу, створити умови для модернізації

та підвищення ефективності економіки [2]. Має бути створене сприятливе для інвестиційної та інноваційної активності макроекономічне середовище та сформовані адекватні мотиви підприємницької активності на мікрорівні. Економічна та фінансова політика держави має бути комплексною та системною, містити не тільки монетарну політику, але й інвестиційну, структурну, промислову, зовнішньоторговельну, науково-технічну, а також інші складники, необхідні для створення передумов економічного зростання в сучасних умовах.

Список використаних джерел:

1. Глобальная трансформация и стратегия развития / Рук.авт. кол. О.Г.Белорус.- К.: Оприяны, 2000.- 424 с.
2. Міщенко, В І. Основні напрями забезпечення стабільності фінансового сектору України в контексті глобалізаційних процесів [Текст] / В. І. Міщенко, С. В. Міщенко // Фінанси України. – 2008. – № 5. – С. 56–70.

УДК 338.26

Комар Н.Г.,

*здобувач наукового ступеня кандидата економічних наук,
кафедра корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ “Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана”*

Групи ризиків реструктуризації аграрних підприємств

У сучасних економічних умовах господарювання діяльність вітчизняних підприємств здійснюється під впливом різноманітних факторів, частина з яких можуть сприяти агенту в зростанні його вартості, інші ж навпаки — негативно впливати на його розвиток. Під час проведення реструктуризаційних заходів аграрних підприємств кількість імовірних негативних впливів (ризиків) зростає.